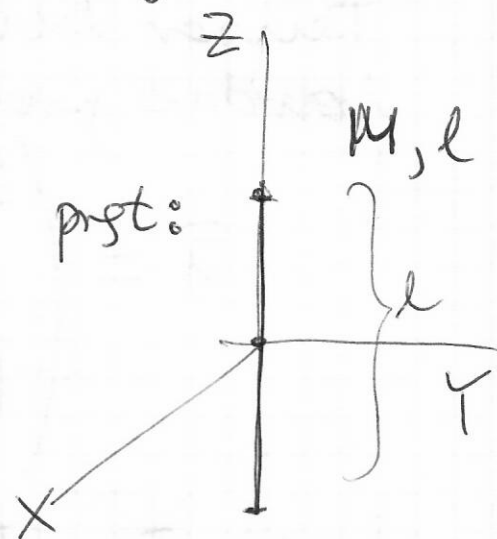
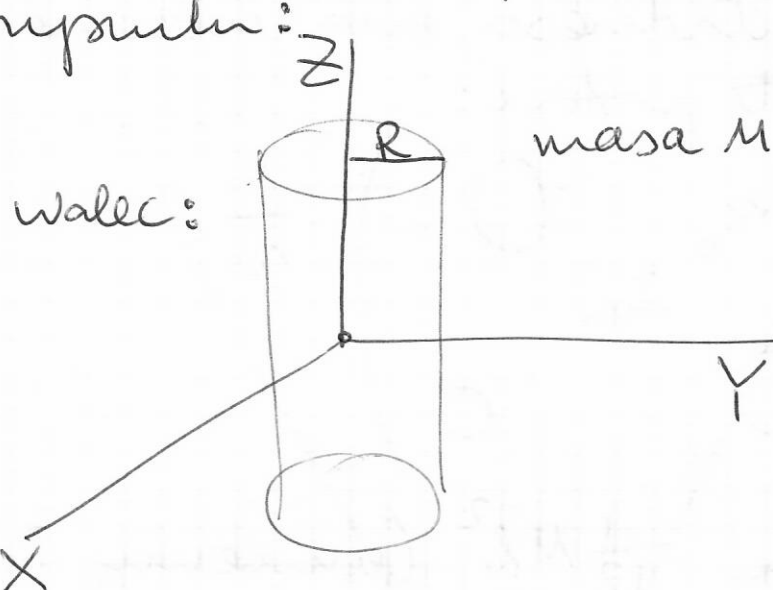

Odstępamy więc od tej idealnej symetrii kulistej i robimy walec. Umieszczamy go w układzie współrzędnych jak na rysunku:

Mamy wówczas następujący potencjał tensora momentów:

$$\bar{\mathcal{J}} = \begin{pmatrix} I_{xx} & \neq 0 & \\ & I_{yy} & \\ \neq 0 & & I_{zz} \end{pmatrix} \bar{\omega}$$

gdzie $I_{xx} = I_{yy} \neq I_{zz}$

↑
wynika
z symetrii

W tym przykładzie pamiętamy dyskusję wyrazów poradiagonalnych, które są mierzone dla walca. Ale potrzebujemy wyznaczyć $I_{zz} = \frac{1}{2} MR^2$